

Национален резерват „Сребърна“

ВКЛЮЧЕН В СПИСЪКА НА ЮНЕСКО ПРЕЗ 1983 Г.

Сребърна е сладководно езеро, разположено край река Дунав, до село Сребърна, на 16 км западно от Силистра. Дълбочината му варира от 1 до 3 метра, а площта му е 2–2,5 км². Биосферният* резерват обхваща езерото и неговите околности. Намира се на главното миграционно трасе на пролетните птици между Европа и Африка, наречено „Via Pontica“. Площта му е около 600 хектара, а буферната зона – около 540 хектара.

Има няколко легенди за произхода на името. Първата е за хан Сребрун, който загива по тези места в неравен бой с печенегите, втората разказва за заровена лодка, пълна със сребро, а третата, най-правдоподобната, гласи, че името идва от вълшебната картина, наблюдавана вечерно време при пълнолуние. Когато луната е високо, нейното отражение създава илюзията за разтопено сребро.

През 19 век, местността е посетена от легендарния Феликс Каниц, австро-унгарски археолог, етнограф и географ от еврейски произход. Видяното в България Каниц описва в уникалните си трудове с исторически, етнографски и географски характер, като „Оригинална карта на Дунавска България и Балкана“, която е използвана по време на Руско-турската война от руското командване и на Берлинския конгрес на Великите сили (1878) за установяване следвоенните граници на Балканския полуостров. Друго споменаване намираме и в тритомния труд „Дунавска България и Балкана“ с исторически, географски и етнографски пътни студии.

Най-черната страница от историята на тази красива местност записва Лео фон Калбермаген. В името на тогавашната мода, която изисквала дамските шапки да имат пера от чапли, той и неговите хора избиват хиляди от тях.

Първият българин, проявил интерес към това място, е Алекси Петров, за първи път посетил резервата през 1911 г. Бил така заплеснен от красотата на птичия свят, че веднага запланувал поредица от експедиции с цел изучаване на фауната и флората.

Растителното богатство се състои от 139 вида висши растения, като 11 от тях са редки или застрашени от изчезване извън територията на Сребърна. Вторият по разпространение растителен вид е тънколистният папур, следван от широколистният папур. Сивата и червената върба също са широко разпространени.

Животинският свят в резервата е много разнообразен. Срещат се 41 вида бозайници, 11 вида влечуги, 10 вида земноводни и 24 вида риби.

Резерватът е известен най-вече с птиците, които могат да се наблюдават на неговата територия. В резерват „Сребърна“ гнездят 221 вида птици: къдроглав пеликан, малък корморан, блестящ ибис, лопатар, ням лебед, белоока потапница, чер-

веногуша гъска, сива гъска и др. Тук е единственото традиционно в България гнездово находище на голяма бяла чапла.

Природонаучният музей при резервата притежава експозиция от препарирани обитатели на резервата. От музея могат да се наблюдават птиците в резервата. Поставена е видеокамера в сърцето на блатото, където гнездят пеликаните, и чрез видеовръзка картината и звуците се предават на екран в музея. Около резервата е направена екопътека, като на известно разстояние по нея са построени беседки и наблюдателни площадки. ■

* Биосферният резерват е строго охранявана територия с уникална флора и фауна, които служат за еталон на първичното състояние на екосистемата. На тяхна база се прави оценка на влиянието, което човекът оказва върху природата.